

Pauline Nipius

Mijn herinneringen aan de Road Runners Club Korsou.

Wij kwamen in juli 1998 op Curaçao wonen. Daar we al best sportief aangelegd waren, zochten we naar een mogelijkheid om lid te worden van een club. Dat werd in 1999 dus de hardloopclub RRCK.

We werden daar met open armen ontvangen en het voelde als een warm bad zoals de clubleden met elkaar omgingen. Het maakte niet uit wie je was, wat je beroep is of hoe snel je kon lopen, iedereen waardeerde elkaar en er heerste een supergezellige sfeer bij de trainingen en wedstrijden.

Ik vergeet nooit de verjaardagen die werden gevierd na een training, de achterklep van de auto van de jarige ging dan open en dan verscheen daar een jug vol met drankjes en hapjes. Dan werd het best laat in de avond met gezellig geklets en soms zelfs met muziek en dans.

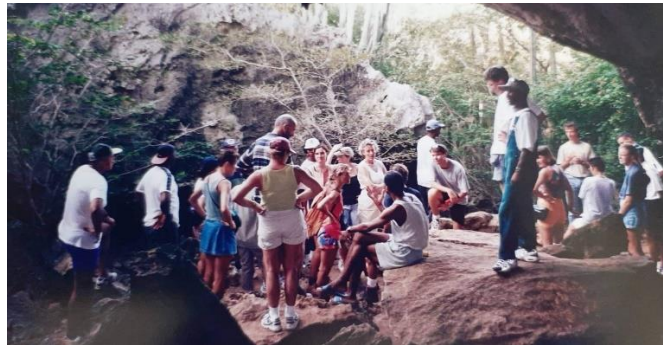
Natuurlijk werd er ook hard getraind onder leiding van Edwin Lopes Ramirez, Monique van Meerwijk en Wim Bussem.

Zelf merkte ik duidelijk dat ik steeds beter werd en in mijn leeftijdscategorie ook op het

podium mocht staan bij de 5 en 10km wedstrijden. Ook na deze wedstrijden was het altijd gezellig met niet te vergeten de heerlijke Roadrunners soep.

Ik zal nooit vergeten dat Dominic, ter ere van het vertrek van Jantje Slange, in januari 2001, de clubleden uitnodigde voor een excursie naar de grotten op de Hato-vlakte. We zagen zelfs het gesteente 'kussenlava' van miljoenen jaren oud. Het was voor velen die hier op het eiland wonen zelfs de eerste keer dat ze deze geologische excursie maakten. Ook zagen we een heel bijzonder diep gat dat meteen werd omgedoopt tot "het gat van Do". 's Avonds hadden we een barbecue op het strand van Daaibooibaai waar Jesse Scharbaai gitaar speelde en wij allerlei liedjes meezongen.

Een andere gebeurtenis was in maart 2000. Toen we tijdens de Amstelloop een hele happening hadden gepland. Dominic was gekleed in een zwart pak als James Bond en droeg het startnummer 007 en Jantje Slange, Bianca Nijhof, Bernardien Zwitserloot en ik, waren zijn James Bondgirls. We hadden tijdens de race waterpistolen bij ons en

spotten onderweg mensen nat. Ik weet nog dat ik met mijn korte beentjes heel wat moeite had om deze snelle, langbenige dames, bij te houden.

Maar wat hadden we een vreselijke lol en we zijn met deze actie zelfs nog met een foto in de krant gekomen.

Een ongelooflijke leuke tijd heb ik gehad bij de Road Runners en heb nog vele leuke herinneringen aan deze club. Ik hoop dat ze nog lang mogen bestaan!

Pauline Nipius.